Flensborg Toldsteds Vedkommende, om end Remissionsbeløbet ikke beregnedes.

For Danmark vare, som fremgik af det Foranførte, de paagjældende Fortoldninger stegne saaledes i 1847 mod 1842, at der ifølge en approximativ Calcul, efterat Remissionen var afkortet, endnu viste sig en forøget Indtægt af 158,551 Rbd. Førte man de ovenanførte 21,435 Rbd., som for Slesvigs Vedkommende vare udbetalte i Remission, til Afregning heri, viste sig endnu for Danmark og Slesvig tilsammen en Meerindtægt af 137,116 Rbd.

Det var især Kaffe- og Sukkerhandelen, der var tiltaget, og med Hensyn til Priserne paa disse tvende Hovedartikler, da var Kaffeprisen for god Brasilkaffe paa Kjøbenhavns Marked:

	en gros Priis med Told, pr. Pund	
	høieste.	laveste.
der i 1842 var	19 ß.	17¾ ß.
i 1847 dalet til . . .	17½ „	15¾ „

Priserne paa raat Sukker, St. Croix og fremmed, havde ved Siden af det betydelige Opsving, som de kjøbenhavnske Sukkerraffinaderier i de senere Aar havde taget, i hele Perioden dog holdt sig nogenlunde jævnt paa 12 à 13 ß. pr. Pund. Dette kunde vel ikke ligefrem være at tilskrive Remissionen, men maatte vel for en stor Deel tillægges Indflydelsen af den betydelige Tilførsel og Omsætning med disse Varer, hvortil den havde givet Impulsen.

Naar der endelig saaes hen til, hvorledes den indirecte Handel over Holsteen samtidigt havde stillet sig, hvilket i Hovedsagen betegnes ved Speditionerne over Staden Kiel, da viste Listerne, at Speditionerne af ufortoldede Varer over Kiel til Danmark, som i Aaret 1842 udgjorde 8,835,682 Pund, i Aaret 1847 vare stegne til 12,368,759 Pund; altsaa viste sig ogsaa her en betydelig Tilvext. Det havde især været Manufacturhandelen, som, navnlig efter den Altona-Kielske Jernbanes Aabning i 1844, havde søgt denne Vei, hvorimod den tidligere Import over Kiel af oversøiske Varer var aftagen. Listerne viste, at, medens der i 1844 indførtes til Danmark over Kiel 1,614,229 Pund Kaffe og 434,605 Pund raat Sukker, var Indførselen i 1847 kun 874,708 Pund Kaffe og 311,510 Pund Sukker.

I samtlige foranførte Omstændigheder fandt Ministeriet god Grund for den kjøbenhavnske og flensborgske Handelsstand til at ønske Vedblivelsen af de i Placaten af 27de Marts 1844 indrømmede Afgiftslettelser for den directe oversøiske Handel, og Ministeriet fandt saameget større Betænkelighed ved i Øieblikket at gjøre de Betragtninger mod Placatens Handelspolitik gjældende, hvortil der under andre Omstændigheder muligt kunde være Føie, som Forordningen af 5te Juni 1848 i Anledning af Krigen havde paabudet ikke ubetydelige Toldforhøielser for nogle af de vigtigste oversøiske Indførselsgjenstande, og som Forholdene i de dansk-vestindiske Besiddelser, hvilke sidste væsentligt kunde afficeres ved Toldremissionens Ophør for vestindisk Raasukker til samme Tid, som det, ihvorvel mindre end andet Sukker, belagdes med Krigsskat, særdeles opfordrede til Vaersomhed.

Hertil kom endnu, at Tidspunktet i det Hele syntes heldigt for den danske, især den kjøbenhavnske, Handel til at frigjøre sig for Afhængighedsforholdet til Hamborg, hvad saadanne Forretninger angik, med Hensyn til hvilke denne Stads Mellemkomst ikke kunde siges at være naturlig, altsaa fordeelagtig, for Danmark, ligesom Bestræbelserne her i Landet vare alvorligt rettede paa at undvære Hamborg, og Udvidelsen af vore directe Handelsforbindelser stod i nøie Forhold hertil. Men dette fordrede atter, at Regjeringen, selv om der ellers i Princippet kunde være Anledning dertil, vogtede sig for Skridt, der kunde modvirke eller endog blot, især i Udlandets Øine, kunde have Udseende af at modvirke, hvad der tidligere havde været foranstaltet til den directe oversøiske Handels Fremme.

Der sluttede sig hertil endnu den Betragtning for Ministeriet, at Conjuncturerne i hele Europa, Usikkerheden af alle tractatlige og navnlig handelstractatlige Forhold, i Forbindelse med Kongerigets og Slesvigs uafgjorte Stilling til hinanden indbyrdes og til Hertugdømmet Holsteen, vistnok gjorde det lidet ønskeligt, at der gjordes Forandring i en Handelsanordning, hvorpaa der af de danske Hand-